

Približuje se božični čas in adventno pričakovanje nas vabi, da se nanj pripravimo, predvsem da odpremo svoja srca za Boga, ki je želel priti med nas in postati Bog med nami (Emanuel). Pri tem se moramo najprej ozreti vase, v iskrenosti pogledati na svoje življenje, premisliti svoja pota in jih izročiti Bogu, se pokesati za tisto, kar nas je vodilo stran in se spet vrniti k Njemu. Nato smo povabljeni, da dvignemo pogled od sebe k svojim bližnjim, k svojim bratom in sestram, odprti za ljubezen in dobroto. In nazadnje ali pa pravzaprav sprva nas vabi, da dvignemo pogled od tega sveta k Njemu, da ga prepoznamo, da pogledamo na svet in sebe skozi Njegove usmiljene oči, da vse tisto, kar je Jezus razodel s svojim prihodom, postane del nas in tega, s čimer se v vsakdanjem življenju srečujemo.

V ta namen vas v **soboto, 15. 12. 2018, ob 14.30 pod okriljem skupine Alfa vabimo v Slomškov dom na adventno duhovno obnovo** z druženjem, nagovori in pogovori ob Svetem pismu, molitvijo, pesmijo in priložnostjo za sveto spoved. Zaključili bomo s skupno sveto mašo.

"Zakrament sprave je eden od sedmih zakramentov, ki ga je Kristus dal za naše duhovno ozdravljenje in posvečenje. Postavil ga je na veliko noč, ko je rekel apostolom: »Prejmite Svetega Duha! Komur grehe odpustite, so jim odpuščeni, komur jih zadržite, so jim zadržani« (Jn 20,23).

Spoved je Božji dar Božje ljubezni. Z grehom zavračamo Božjo ljubezen, ranimo svoje človeško dostojanstvo in škodujemo Cerkvi, katere živi član naj bi bil vsak kristjan. Po daru odpuščanja Boga Očeta se moremo vrniti v občestvo z njim in Cerkvijo. Iskreno priznamo in obžalujemo svoje grehe in sklenemo, da bomo zapustili stranpota in zaživelih novo prijateljstvo z Bogom. Kesanje je znamenje spreobrnjenja. Izraža pripravljenost, da si bomo odslej bolj prizadevali za zvestobo Bogu in njegovim zapovedim. V svetu nenehnega hitenja in raztresenosti je le malo priložnosti, da bi človek v miru in iskrenosti pred seboj in pred Bogom pregledal svoje življenje. Kako pomembno je, da si večkrat vzamemo čas in preišljujemo o smislu svojega življenja, o cilju, ki nam ga je postavil Bog, in o poteh, po katerih hodimo. Dogodki, za katere smo mislili, da so že utonili v pozabo, so nam zopet blizu, neozdravljene duhovne rane se odpro. Hudo nam je za vse tisto, kar ni bilo v skladu z zapovedjo ljubezni, tako v odnosu do Boga kot do bližnjega in samih sebe. Prav v takih trenutkih nam Kristus v zakramentu sprave ponuja svojo roko ljubezni. Sporočiti nam želi, da je trpel tudi za naše grehe in da želi vzeti nase bremena, ki nas hromijo na poti do sreče."